

ระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ว่าด้วยการควบคุมการใช้ยานพาหนะและเชื้อเพลิง
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการควบคุมการใช้ยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้มีความเหมาะสม คล่องตัวและสอดคล้องตามสภาวการณ์ปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการควบคุมการใช้ยานพาหนะและเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการควบคุมการใช้ยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงาน ที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์และรถจักรยานยนต์ทุกชนิด ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมและสวัสดิการของมหาวิทยาลัย

“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ที่อธิการบดี คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการใช้ยานพาหนะและเชื้อเพลิง และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานขับรถ

“ผู้มีอำนาจอนุมัติ” หมายความว่า ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้ยานพาหนะ ซึ่งได้แก่อธิการบดี คณะบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“พนักงานขับรถ” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะ

“ใบคำขอ” หมายความว่า หนังสือที่ใช้ในการขออนุมัติเพื่อใช้ยานพาหนะและเชื้อเพลิง ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒

การใช้

ข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติมีอำนาจอนุมัติให้ใช้ยานพาหนะ เพื่อกิจการของมหาวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอกเขตจังหวัดเชียงใหม่

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุมัติใช้ยานพาหนะยื่นใบคำขอตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีไปราชการภายในจังหวัด ให้ผู้ขอใช้ยานพาหนะยื่นใบคำขอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๖ ล่วงหน้าอย่างน้อย ๑ วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๘ ในกรณีไปราชการภายในจังหวัดและต้องค้างคืน หรือไปราชการต่างจังหวัด ให้ผู้ขอใช้ยานพาหนะยื่นใบคำขอ พร้อมทั้งบันทึกข้อความขออนุมัติเดินทางไปราชการต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๖ ล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ใช้ยานพาหนะนอกเส้นทางที่ผู้ขอใช้ยานพาหนะได้ระบุไว้ในใบคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๑๐ ในกรณีประสบอุบัติเหตุให้พนักงานขับรถดำเนินการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าของท้องที่ทันทีและให้รีบรายงานแก่ผู้ควบคุมตามแบบรายงานอุบัติเหตุ เพื่อให้ผู้ควบคุมรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี โดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ขอใช้ยานพาหนะไม่ได้อยู่สังกัดเดียวกับยานพาหนะที่ขอใช้ ผู้ขอใช้ยานพาหนะจะต้องรับผิดชอบค่าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทน การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและค่าเช่าที่พัก ให้แก่พนักงานขับรถในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าทางราชการ กำหนด ตลอดจนค่าบำรุงรักษายานพาหนะที่จำเป็นและค่าเสียหายอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ตามประกาศของหน่วยงานนั้น ๆ

ข้อ ๑๒ การขอใช้ยานพาหนะในกิจการนักศึกษา ผู้ขอใช้ยานพาหนะจะต้องกระทำในนามของหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยแนบหลักฐานการขออนุมัติให้จัดกิจกรรมและต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาลงนามในใบคำขอและร่วมเดินทางไปด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ส่วนราชการอื่นที่ได้สังกัดมหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะขอใช้ยานพาหนะของมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ในราชการหรือกิจการอื่น ให้ส่วนราชการนั้น ๆ ทำหนังสือเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ เพื่ออนุมัติก่อนที่จะนำยานพาหนะไปใช้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ กรณียานพาหนะไม่ว่าง ผู้ขอใช้ยานพาหนะจะนำรถส่วนตัวไปใช้ปฏิบัติราชการ โดยขอเบิกเงินชดเชยค่าเชื้อเพลิงตามพระราชกฤษฎีกาหรือระเบียบมหาวิทยาลัยที่กำหนดค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการซึ่งบังคับให้อยู่ในขณะนั้นก็ได้

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ควบคุม

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ควบคุมจัดให้มีพนักงานขับรถยนต์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ประจำยานพาหนะทุกคัน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ควบคุมของแต่ละหน่วยงาน ดำเนินการตรวจสอบยานพาหนะที่อยู่ในความ รับผิดชอบ ว่ายานพาหนะแต่ละคันมีอัตราการใช้เชื้อเพลิงในปริมาณต่อหน่วยเท่าใด (กิโลเมตร/ลิตร) และตรวจแฉงตัวเลขวัดระยะทาง วัดความเร็ว วัดปริมาณเชื้อเพลิง ลูกกุญแจ ฝาครอบถังเชื้อเพลิงให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ควบคุมรับผิดชอบการซ่อมบำรุงยานพาหนะทุกคันให้อยู่ในสภาพสะอาด และพร้อมที่จะใช้งานได้ดีอยู่เสมอ รวมทั้งการดูแลสภาพยานพาหนะมิให้มีมลพิษทางอากาศ และระดับ เสียงจากท่อไอเสียเกินกว่าระดับมาตรฐานที่กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติ ได้อนุมัติในใบคำขอตามแบบที่กำหนด แล้วให้ผู้ควบคุม เก็บรวบรวมใบคำขอจากพนักงานขับรถทุกครั้ง เพื่อนำไปตรวจสอบกับสมุดบันทึกการใช้ยานพาหนะ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ควบคุม ควบคุมดูแลการจดบันทึกการใช้ยานพาหนะ และบันทึก รายงานละเอียดการซ่อมบำรุงประจำยานพาหนะแต่ละคัน ตามความเป็นจริงทุกวัน และรายงานให้ ผู้บังคับบัญชาทราบภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

หมวด ๔

หน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานขับรถ

ข้อ ๒๐ พนักงานขับรถต้องทำความสะอาด และตรวจสภาพยานพาหนะในความ รับผิดชอบ เป็นประจำทุกวัน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการใช้งานตลอดเวลา

ในกรณีที่ยานพาหนะเกิดเหตุขัดข้อง หรือมีความชำรุดบกพร่อง ให้พนักงานขับรถ รายงานให้ผู้ควบคุมทราบทันที

ข้อ ๒๑ พนักงานขับรถต้องปฏิบัติราชการตามที่ปรากฏในใบคำขอเท่านั้น โดยจะต้องทำ บันทึกการใช้ยานพาหนะตามความเป็นจริงในสมุดบันทึกการใช้ยานพาหนะ และส่งให้ผู้ควบคุมทุกวัน

กรณีที่ผู้ขอใช้ยานพาหนะขอให้ปฏิบัตินอกคำสั่งหรือนอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยไม่จำเป็น พนักงานขับรถไม่จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามและให้รายงานผู้ควบคุมทราบ

ข้อ ๒๒ พนักงานขับรถจะต้องปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

ห้ามพนักงานขับรถอนุญาตให้ผู้อื่นขับใช้ยานพาหนะแทนตน เว้นแต่ ผู้นั้นเป็นช่างปรับ เครื่องซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่ หรือได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๖ หรือเพื่อประโยชน์ ในการขับรถยนต์แทนกันกรณีที่พนักงานขับรถไม่สามารถขับใช้ยานพาหนะได้

ข้อ ๒๓ เมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จแล้ว ให้พนักงานขับรถนำยานพาหนะไปเก็บยังโรงเก็บยานพาหนะ และส่งมอบกุญแจยานพาหนะที่ตนรับผิดชอบให้แก่ผู้ควบคุม เว้นแต่กรณีที่ล่วงเลยเวลาราชการไปแล้วและจะต้องปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการอีก

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานขับรถนำยานพาหนะไปเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่อื่นซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเป็นการชั่วคราวได้ แต่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการในความเสียหายใด ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาเยี่ยงวิญญูชนจะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนแล้วและการสูญหายหรือเสียหายนั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา

ทั้งนี้ ให้พนักงานขับรถจัดทำรายงานพร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็น และรายละเอียดของสถานที่ที่จะนำยานพาหนะไปเก็บรักษา เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติด้วยทุกครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอำนวยการ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้